

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО БЕЛГИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана с Указ № 1843 от 1988 г. на Държавния съвет - ДВ, бр. 3 от 10.01.1989 г.
Издадена от Министерство на финансите, обн., ДВ, бр. 36 от 30.04.1993 г.
кн. 6/93 г., стр. 142
т. 7, р. 1, № 2

Народна република България и Кралство Белгия, желаейки да насърчават и задълбочават отношенията и икономическото сътрудничество между двете страни, решиха да сключат спогодба с цел да се избегне двойното облагане с данъци на дохода и имуществото и се договориха за следното:

Член 1

Лица, спрямо които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага спрямо лицата, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.
2. По смисъла на спогодбата за местни лица се считат:
 - а) по отношение на Народна република България - физически лица, които са граждани на Народна република България, и юридически лица, които имат седалище в Народна република България или са регистрирани там;
 - б) по отношение на Кралство Белгия - физически лица, които са жители на Кралство Белгия, и юридически лица, чието място на делови и социални контакти, основно стопанско устройство или седалище на ръководство се намира в Кралство Белгия.
3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси).
4. Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 едно нефизическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира седалището на действителното му ръководство.

Член 2

Данъци, спрямо които се прилага спогодбата

1. Действащи данъци, спрямо които се прилага спогодбата, са:
 - а) по отношение на Белгия:
 - 1) данъкът за физическите лица;
 - 2) данъкът за дружествата;
 - 3) данъкът за юридическите лица;
 - 4) данъкът за лицата - нерезиденти;
 - 5) специалната вноска, включена в данъка за физическите лица, включително удръжките, добавъчните десими и сантимите към въпросните данъци и удръжки, както и допълнителните такси към данъка за физическите лица
(наричани по-нататък "белгийски данък");
 - б) по отношение на България:
 - 1) данъкът върху общия доход;
 - 2) данъкът върху дохода на неомъжени, неомъжени, овдовели, семейни или разведени без деца;
 - 3) данъкът върху печалбата;

4) данъкът върху сградите,
(наричани по-нататък "български данък").

2. Спогодбата се прилага и за данъците от идентичен или подобен вид, които след датата на подписването на спогодбата ще допълнят или заместят съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще разменят информация за съществените промени в техните данъчни законодателства.

Член 3

Териториален обсег на спогодбата

Тази спогодба се прилага:

- а) в Белгия - върху националната територия, както и върху морските зони, граничещи с националната територия, върху които Белгия упражнява суверенните си права или своята юрисдикция съгласно международното право;
- б) в България - върху националната територия и континенталния шелф, върху които България упражнява суверенните си права или своята юрисдикция съгласно международното право. Спогодбата ще се прилага и върху изключителната икономическа зона, която България може да установи съгласно международното право.

Член 4

Общи определения

1. По смисъла на тази спогодба, освен ако от контекста не произтича друго тълкуване:

а) терминът "Белгия" означава Кралство Белгия, а терминът "България" означава съответно Народна република България;

б) изразите "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават в зависимост от контекста Белгия или България;

в) изразът "международен транспорт" означава всеки транспорт с кораб, самолет или шосейно превозно средство, извършван от местно лице, чието седалище на действителното му ръководство се намира в едната договаряща държава, освен ако корабът, самолетът или шосейното превозно средство се използват само между места, намиращи се в другата договаряща държава;

г) изразът "компетентни органи" означава:

1) по отношение на Белгия - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

2) по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от една договаряща държава всеки термин, който не е определен в нея, има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава за данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако от контекста не произтича нещо друго.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. По смисъла на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, посредством което местно лице на едната договаряща държава извършва в другата договаряща държава цялостно или частично своята стопанска дейност.

2. Изразът "място на стопанска дейност" означава по-специално:

а) седалище на ръководство;

б) филиал;

в) бюро;
г) фабрика;
д) ателие;
е) мина, петролно или газово находище, каменоломна или всяко друго място за извличане на природни ресурси.

3. Строителен или монтажен обект се счита за място на стопанска дейност само ако продължителността му е повече от дванадесет месеца.

4. Участието на местно лице на Белгия в едно смесено сдружение, образувано съгласно българското законодателство, се счита за разположено в Народна република България място на стопанска дейност.

5. Независимо от разпоредбите на този член се счита, че не е налице място на стопанска дейност, ако:

а) определеното място се използва единствено за складиране, изложби или доставка на стоки, принадлежащи на местно лице на едната договаряща държава;

б) стоките, принадлежащи на местно лице на едната договаряща държава, се държат само за складиране, за изложби или за доставка;

в) стоките, принадлежащи на местно лице на едната договаряща държава, се държат само за преработването им от друго местно лице на договарящата държава;

г) стоките, принадлежащи на местно лице на едната договаряща държава и изложени на стоков панаир или изложба, се продават от това местно лице след закриването на панаира или изложбата;

д) определеното място на дейност се използва само за закупуване на стоки или за събиране на информация за местно лице на едната договаряща държава;

е) определеното място на дейност се използва, за да се извършва за местното лице на едната договаряща държава всяка друга дейност от подготвителен или спомагателен характер;

ж) определеното място на дейност се използва за съчетано упражняване на дейностите, посочени в букви "а" до "е", при условие, че общата дейност на това определено място на дейност, произтичаща от съчетанието, запазва своя подготвителен или спомагателен характер.

6. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, с изключение на представител с независим статут, за който се прилага ал. 7, действа за сметка на местно лице на едната договаряща държава и разполага с пълномощия, които то редовно упражнява в едната договаряща държава за сключване на договори от името на местното лице, се счита, че това местно лице има място на стопанска дейност в тази държава за всички дейности, които лицето упражнява за местното лице, освен ако дейностите на това лице са ограничени до посочените в ал. 5, които, ако се упражняват посредством определено място, не биха позволили това определено място да се счита за място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

7. Не се счита, че местно лице на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава само защото извършва своята дейност чрез посредник, общ комисионер или всеки друг представител с независим статут при условие, че тези лица действат в нормалните граници на своята работа.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от недвижимо имущество (включително доходи от земеделие или горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Изразът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира имуществото.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалби, които местно лице на едната договаряща държава получава от стопанска дейност, се облагат само в тази държава, освен ако това местно лице упражнява дейността си в другата договаряща държава посредством разположено там място на стопанска дейност. Ако местното лице упражнява дейността си по този начин, печалбите на това местно лице се облагат в другата договаряща държава, но само до размера, който може да се отнесе към това място на стопанска дейност.

2. Когато местно лице на едната договаряща държава осъществява стопанска дейност в другата договаряща държава посредством разположено там място на стопанска дейност, във всяка от договарящите държави при спазване разпоредбите на ал. 3 се отнасят към това място на стопанска дейност печалбите, които то би реализирало, ако е отделно предприятие, упражняващо същата или подобна дейност при същите или подобни условия и работещо напълно независимо.

3. При определяне печалбите на място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършвани във връзка с дейността на това място на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, независимо дали са възникнали в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Не се отнасят печалби към място на стопанска дейност само поради закупуване на стоки за лицето, организирано място на стопанска дейност.

5. За целите на предходните алинеи печалбите, отнасяни към място на стопанска дейност, се определят всяка година по един и същ начин, освен ако съществуват достатъчно основателни причини за определянето им по друг начин.

6. Когато печалбите съдържат елементи на доход, разглеждани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове не се засягат от разпоредбите на този член.

7. Разпоредбите на този член се прилагат, когато местно лице на едната договаряща държава упражнява в другата договаряща държава стопанска дейност само за себе си или съвместно с друго лице, по-специално с местно лице на другата договаряща държава.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите, които местно лице на едната договаряща държава получава от експлоатацията в международния транспорт на кораби, самолети и шосейни превозни средства, се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и спрямо печалби, произтичащи от участие в ПУЛ, в съвместна експлоатация или международна агенция за експлоатация.

Член 9

Вътрешен воден транспорт

Печалбите, които местно лице на едната договаряща държава получава от експлоатацията на кораб, обслужващ вътрешния транспорт, се облагат само в тази държава.

Член 10

Дивиденди

1. Дивиденди, плащани от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Все пак дивидентите се облагат и в договарящата държава, на която дружеството, плащащо дивидентите, е местно лице, съгласно законодателството на тази държава, но ако действителният получател на дивидентите е местно лице на другата договаряща държава, така определеният данък не може да надвишава 10 на сто върху brutната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга облагането на дружеството за печалбите, които служат за изплащане на дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи, произтичащи от акции, учредителни дялове или други аналогични права, както и други доходи, подчинени на същия данъчен режим като доходите от акции съгласно законодателството на държавата, на която дружеството, плащащо тези доходи, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, когато действителният получател на дивидентите, местно лице на едната договаряща държава, упражнява стопанска дейност в другата договаряща държава, на която дружеството, плащащо дивидентите, е местно лице, посредством разположено там място на стопанска дейност или свободна професия чрез разположена там определена база и участието, пораждащо дивидентите, е действително свързано с тях. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14.

5. Когато дружество, местно лице на едната договаряща държава, извлича печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да облага с какъвто и да е данък дивиденди, изплащани от дружеството, освен до размера, до който те са изплащани на местно лице на тази друга държава, или до размера, до който участието, пораждащо дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намираща се в тази друга държава, нито да събира какъвто и да е данък върху неразпределените печалби на дружеството, дори ако платените дивиденди или неразпределени печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доход, произтичащи от тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихви, произхождащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Все пак тези лихви могат да бъдат облагани и в договарящата държава, от която произхождат, съгласно законодателството на тази държава, но ако действителният получател на лихвите е местно лице на другата договаряща държава, така определеният данък не може да надвишава 10 на сто върху brutната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 лихвите се облагат в държавата, на която действителният получател е местно лице, когато се касае за:

а) лихви, които за своя сметка плаща договарящата държава или институция, чийто капитал изцяло се притежава от тази държава;

б) лихви от търговски вземания, включително такива, които представляват ценни книжа, произтичащи от отсрочено плащане на доставени стоки, изделия или услуги от предприятията;

в) лихви от заеми, аванси или кредити от различно естество, непредставявани от ценни книжа на приносител и отпуснати от банкови учреждения;

г) кредитни лихви по текущи сметки в банкови учреждения или лихви от депозирани парични суми, непредставявани от ценни книжа на приносител и осребрявани в такива учреждения.

4. Терминът "лихви", употребяван в този член, означава доходи от всякакви вземания и преди всичко доходи от държавни ценни книжа и облигации от заеми, включително премии и дялове, свързани с тези ценни книжа; въпреки това терминът "лихви" по смисъла на този член не включва санкциите за закъснели плащания.

5. Разпоредбите на ал. 1, 2 и 3 не се прилагат, когато действителният получател на лихвите, местно лице на едната договаряща държава, упражнява в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, стопанска дейност посредством разположено там място на стопанска дейност или свободна професия чрез разположена там определена база и вземането, пораждащо лихвите, е действително свързано с тях. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14.

6. Счита се, че лихвите произхождат от едната договаряща държава, когато те се дължат от самата държава, нейно политическо подразделение, местен орган или местно лице на тази държава. Все пак, когато длъжникът на лихвите, независимо дали е или не е местно лице на едната договаряща държава, разполага в едната договаряща държава с място на стопанска дейност или определена база, за които е уговорено лихвоносното задължение и които дължат плащането на лихвите, счита се, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която са разположени мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Все пак тези възнаграждения подлежат на облагане и в договарящата държава, от която произхождат, съгласно нейното законодателство, но ако действителният получател на възнагражденията е местно лице на другата договаряща държава, така определеният данък не може да надвишава 5 на сто върху брутната сума на възнагражденията.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава всякакви видове плащания за ползване или отстъпване правото на ползване на авторско право върху произведения на литературата, изкуството или науката, включително кинотворби, и филми и ленти за радио- и телевизионни предавания, патенти, фабрични или търговски марки, чертежи или модели, планове, формули или секретни процедури, както и за ползване на

машинни програми, промишлено, търговско или научно оборудване и за информация, свързана с придобит опит в областта на промишлеността, търговията или науката (ноу-хау).

4. Разпоредбите на този член се прилагат и по отношение на възнагражденията, плащани за извършени технически услуги, ако тези плащания са свързани с ползване или отстъпване правото на ползване върху права или имуществва, посочени в ал. 3.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, когато действителният получател на възнагражденията, местно лице на едната договаряща държава, упражнява в другата договаряща държава от която произхождат възнагражденията, стопанска дейност посредством разположено там място на стопанска дейност или свободна професия чрез разположена там определена база и правото или имуществото, пораждащо възнагражденията, е действително свързано с тях. В този случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14.

6. Счита се, че възнагражденията произхождат от едната договаряща държава, когато те се дължат от самата държава, нейно политическо подразделение, местен орган или местно лице на тази държава. Все пак, когато длъжникът на възнагражденията, независимо дали е или не е местно лице на едната договаряща държава, разполага в едната договаряща държава с място на стопанска дейност или определена база, за които е бил сключен договорът, даващ основание за заплащане на възнагражденията, и които носят разходите за тези възнаграждения, счита се, че те произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 13

Доходи от продажба на имуществва

1. Печалби, които местно лице на едната договаряща държава получава от продажбата на недвижимо имущество, посочено в чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Печалби, произхождащи от продажбата на движимо имущество, което представлява част от актива на място на стопанска дейност, каквото местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо на определена база, с каквото местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава, за да упражнява свободна професия, включително печалбите, произхождащи от продажбата на това място на стопанска дейност или тази определена база, се облагат в тази друга държава.

3. Печалби, които местно лице на едната договаряща държава получава от продажбата на кораби, самолети или шосейни превозни средства, използвани в международен транспорт, плавателни съдове, обслужващи вътрешния транспорт, или движимо имущество, предназначено за използването на тези кораби, самолети, плавателни съдове или шосейни превозни средства, се облагат само в тази държава.

4. Печалби, произхождащи от продажбата на всяко друго имущество, непосочено в ал. 1, 2 и 3, се облагат в договарящата държава, на която продавачът е местно лице.

Член 14

Свободни професии

1. Доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от свободна професия или друга дейност с независим характер, се облагат в

тази държава, освен когато това местно лице разполага в другата договаряща държава с определена база, за да упражнява дейността си. Ако разполага с такава определена база, доходите се облагат в другата държава, но само до размера, който може да бъде отнесен към тази определена база.

2. Изразът "свободна професия" включва преди всичко независими дейности в научната, литературната, художествената, образователната или педагогическата област, както и независимите дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, зъболекари и счетоводители.

Член 15

Заплати и надници

1. Имайки предвид разпоредбите на чл. 16, 18, 19 и 20, заплати, надници и други подобни възнаграждения, които местно лице на едната договаряща държава получава от трудова дейност, се облагат само в тази държава, освен ако работата се извършва в другата договаряща държава. Ако работата се извършва там, възнагражденията, получени на това основание, се облагат в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнагражденията, които местно лице на едната договаряща държава получава за работа, извършена в другата договаряща държава, се облагат в първата държава, ако:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, непревишаващи общо 183 дни в течение на данъчната година;

б) възнагражденията се плащат от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава;

в) възнагражденията не са за сметка на място на стопанска дейност или определена база, каквито работодателят има в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнагражденията, получавани от трудова дейност, извършвана на борда на кораб или самолет, използвани в международен транспорт, или на борда на плавателен съд, обслужващ вътрешния транспорт, се облагат в договарящата държава, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

Член 16

Членове на дирекционни и контролни съвети

Тантиеми, присъствени жетони и други подобни възнаграждения, които местно лице на едната договаряща държава получава в качеството си на член на управителен или контролен съвет или на аналогичен орган на акционерно дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава. Това се отнася и за награди, получавани за упражняване на функции, аналогични на посочените в предходното изречение.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от личната си дейност, извършвана в другата договаряща държава, като сценичен артист, като например артист в театъра, киното, радиото или телевизията, или като музикант, а също така като спортист, се облагат в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 доходите, които един сценичен артист, който е местно лице на едната договаряща държава, получава от личната си дейност, упражнявана в това му качество, в другата договаряща

държава, се облагат в първата държава, когато тази дейност в другата държава е финансирана в значителна степен от обществени фондове на първата държава или когато дейността се упражнява в другата държава в изпълнение на официална програма за културен обмен между двете страни.

Член 18

Пенсии

С изключение разпоредбите на чл. 19, ал. 1 пенсии и други подобни възнаграждения, плащани на местно лице на едната договаряща държава за извършена предишна работа, се облагат само в тази държава.

Член 19

Административно-управленски функции

1. Възнаграждения, включително пенсии, изплащани от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местен орган непосредствено или от създадени за тази цел фондове на физическо лице за услуги, оказани на тази държава или на това подразделение или местен орган, в изпълнение на административно-управленски функции, се облагат само в тази държава.

Услуги, оказани на организация, извършваща промишлена или търговска дейност, не се считат като оказани в изпълнение на административно-управленски функции.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и за възнаграждения, получавани от местно лице на едната договаряща държава, за услуги, оказани на агенция или представителство, на културна институция или като кореспондент на пресата, радиото или телевизията, ако получателят пребивава в другата договаряща държава с единствената цел да оказва посочените услуги и възнагражденията са за сметка на първата държава.

Член 20

Преподаватели и студенти

1. Всякакви възнаграждения на професори и други членове на преподавателски състави, местни лица на едната договаряща държава, които пребивават временно в другата договаряща държава с цел да преподават или да извършват научни изследвания в течение на период, ненадвишаващ две години, в университети или други официално признати научноизследователски институти, се облагат само в първата държава.

2. Суми, които студент или стажант, който е местно лице на едната договаряща държава и който пребивава в другата договаряща държава само с цел да продължава обучението или квалификацията си, получава, за да покрива необходимите си разходи по обучението и квалификацията, не се облагат в тази друга държава при условие, че тези суми произхождат от източници извън тази държава.

3. Без да се пренебрегват разпоредбите на ал. 2, възнагражденията, които студент или стажант, който е местно лице на едната договаряща държава и пребивава в другата договаряща държава само с цел да продължи образованието или квалификацията си, получава за оказани услуги в тази друга държава, не се облагат в другата държава при условие, че възнагражденията за тези услуги са необходими за допълване на разходите, които той ползва за своята издръжка.

Член 21

Други доходи

Доходи на местно лице на едната договаряща държава независимо от произхода им, които не се разглеждат в предходните членове на спогодбата, се облагат само в тази държава.

Член 22

Имущество

1. Имущество, състоящо се от недвижими вещи, което притежава местно лице на едната договаряща държава и което се намира в другата договаряща държава, се облага в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движими вещи и представляващо част от актива на място на стопанска дейност, каквото местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, както и движими вещи, принадлежащи на определена база, с каквато местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава, за да упражнява свободна професия, се облагат в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби, самолети и шосейни превозни средства, използвани в международен транспорт, от плавателни съдове, обслужващи вътрешния транспорт, както и движими вещи, предназначени за експлоатация на тези кораби, самолети, плавателни съдове или шосейни превозни средства, с каквито местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава, се облагат само в първата държава.

4. Всички други елементи на имущество на местно лице на едната договаряща държава се облагат само в тази държава.

Член 23

Методи за избягване на двойното данъчно облагане

1. По отношение на Белгия двойното данъчно облагане се избягва по следния начин:

а) когато местно лице на Белгия получава доходи или притежава имущество, които съгласно тази спогодба подлежат на облагане в България, извън тези по чл. 10, ал. 2, чл. 11, ал. 2 и чл. 12, ал. 2 и 4, Белгия изключва от облагане тези доходи и имущество, но за да изчисли размера на своите данъци върху останалите доходи или имущество на това местно лице, тя може да приложи този процент, който би бил приложим, ако доходите или имуществото не бяха изключени;

б) когато местно лице на Белгия получава елементи на доход, които се включват в общия му доход, подлежащ на облагане по белгийския закон, и които представляват дивиденди, обложени съгласно чл. 10, ал. 2, лихви, обложени съгласно чл. 11, ал. 2, или възнаграждения, обложени съгласно чл. 12, ал. 2 и 4, договорената част на чуждестранния данък се изключва от белгийския данък при условия и проценти, предвидени от белгийското законодателство;

в) когато съгласно белгийското законодателство загуби, понесени от местно лице на Белгия в място на стопанска дейност, намиращо се в България, са били действително приспаднати от печалбата на това местно лице при облагането му в Белгия, изключването, предвидено в буква "а", не се прилага в Белгия към печалбите от други облагаеми периоди, отнасящи се за това предприятие, доколкото тези печалби са били също освободени от данък в България по силата на компенсирането им с въпросните загуби.

2. По отношение на България двойното данъчно облагане се избягва по следния начин:

а) когато местно лице на България получава приходи или притежава имущество, които съгласно разпоредбите на спогодбата подлежат на облагане в Белгия, тези приходи и имущество се изключват от облагане в България при спазване разпоредбите и на букви "б" и "в";

б) когато местно лице на България получава елементи на доход, които съгласно разпоредбите на чл. 10, 11 и 12 на тази спогодба са обложени в Белгия, България ще разреши приспадане от данъка, който се следва върху доходите на това местно лице, в размер на данъка, платен в Белгия. Това приспадане във всички случаи не може да надвишава частта на данъка, начислен преди приспадането, съответстващ на елементите на дохода, получен от Белгия;

в) когато съгласно която и да било разпоредба на спогодбата доходите, които местно лице на България получава, или имущество, което притежава, са изключени от облагане в България. България може въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите приходи и имущество на това местно лице да вземе предвид изключените приходи и имущество.

Член 24

Равнопоставеност

1. Физически лица, които са граждани на едната договаряща държава, и юридически лица, които са образувани съгласно законодателството на едната договаряща държава, не могат да бъдат подлагани в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или сходно нему задължение, което е различно или по-обременително от това, на което са или могат да бъдат подложени физическите лица, граждани на тази друга държава, и юридическите лица, образувани съгласно законодателството на другата държава, които се намират при същите условия.

2. Облагането на място на стопанска дейност, което местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде извършвано в тази друга държава по начин, по-малко благоприятен от облагането, на което са подложени в изпълнение на сключена от тази друга държава спогодба по двойното облагане на дохода и имуществото местните лица на всяка трета държава, които извършват същата дейност в горепосочената друга държава.

3. Никоя разпоредба на тази спогодба не може да бъде тълкувана като задължаваща едната договаряща държава да разрешава на местни лица на другата договаряща държава лични приспадания, отстъпки или намаления на данъка, основаващи се на състояние или семейно положение, каквито тя разрешава на собствените си местни лица.

4. Разпоредбите на този член се прилагат независимо от разпоредбите на чл. 2 към всички данъци без оглед на вида и наименованието им.

Член 25

Уреждане на спорни въпроси

1. Когато едно лице счита, че мерките, предприети от едната или от двете договарящи държави, водят или ще доведат до облагане, несъответстващо на тази спогодба, то може независимо от защитата, предвидена по вътрешно законодателство на тези държави, да отнесе случая пред компетентните органи на договарящата държава, на която е местно лице, или в случаите на чл. 24, ал. 1 пред органите на тази държава, на която е

гражданин. Случаят трябва да бъде представен в срок три години след първото уведомление за мерките, водещи до облагане, несъответстващо на спогодбата.

2. Компетентните органи ще полагат усилия, ако възражението се очертава като основателно и ако самите те не могат да постигнат задоволително решение, да разрешат случая чрез взаимно споразумение с компетентните органи на другата договаряща държава с цел да се избегне облагане, несъответстващо на спогодбата.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да решават трудностите и съмненията, които могат да възникнат при тълкуването или прилагането на спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави ще се договарят относно административните мерки, необходими за изпълнение разпоредбите на спогодбата, и преди всичко относно доказателствените факти, които трябва да представят местните лица на всяка държава, за да ползват в другата държава освобождаване или намаляване на данъците, предвидено в спогодбата.

5. Компетентните органи на договарящите държави ще поддържат помежду си преки контакти във връзка с прилагането на спогодбата.

Член 26

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави разменят помежду си информация, необходима за прилагане разпоредбите на тази спогодба и тези на вътрешното законодателство на договарящите държави, относно данъците, за които се прилага спогодбата, доколкото облагането, което то предвижда, не противоречи на спогодбата. Всяка получена информация се счита за секретна и може да бъде съобщена само на лицата и органите, натоварени с установяването и събирането на данъците, посочени в спогодбата.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай не могат да бъдат тълкувани като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки в нарушение на своето законодателство и административна практика или тези на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не би могла да бъде получена на базата на законодателството или в рамките на обичайната административна практика или тези на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила търговска, промишлена или професионална тайна или процедура или даването на която противоречи на обществения ред.

Член 27

Ограничаване действието на спогодбата

Разпоредбите на тази спогодба не ограничават облагането на дружество, местно лице на Белгия, съгласно белгийското законодателство в случай на изкупуване на собствените му акции или дялове или в случай на разделяне на дяловете му авоари.

Член 28

Членове на дипломатически мисии и консулски служби

Разпоредбите на тази спогодба не засягат данъчните привилегии, с които се ползват членовете на дипломатическите мисии и на консулските служби съгласно общите норми на международното право или съгласно отделни споразумения.

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратифициране и ратификационните документи ще бъдат разменени в София при първа възможност.
2. Спогодбата ще влезе в сила 15 дни след деня, в който ще бъде извършена размяната на ратификационните документи, и нейните разпоредби ще се прилагат:
 - а) в Белгия:
 - 1) спрямо събирани при източника данъци върху доходи, получени или подлежащи на изплащане след 31 декември на годината, през която спогодбата е влязла в сила;
 - 2) спрямо други данъци върху доходи, събирани за облагаеми периоди, приключващи след 31 декември на същата година;
 - б) в България - за всички данъци, които се събират за данъчните години, започващи след 31 декември на годината, през която спогодбата е влязла в сила.
3. От деня, в който спогодбата ще стане приложима, и дотогава, докато тя бъде в сила, чл. 19 от Морската спогодба между Белго-люксембургския съюз и Народна република България, подписана в Брюксел на 24 февруари 1976 г., няма да се прилага в отношенията между Кралство Белгия и Народна република България.

Член 30

Денонсиране

Тази спогодба ще остане в сила дотогава, докато не бъде денонсирана от една от договарящите държави, като всяка от договарящите държави може до 30 юни на всяка данъчна година след изтичане на петата година, следваща годината на размяната на ратификационните документи, да я денонсира с писмено уведомление, отправено по дипломатически път до другата договаряща държава. В случай на денонсиране преди 1 юли на всяка година спогодбата ще се приложи за последен път:

- а) в Белгия:
 - 1) спрямо събирани при източника данъци върху доходи, получени или подлежащи на изплащане не по-късно от 31 декември на годината на денонсирането;
 - 2) спрямо други данъци върху дохода, събирани за облагаеми периоди, приключващи преди 31 декември на същата година;
- б) в България - за данъците, събирани за данъчната година, приключваща преди 31 декември на годината на денонсирането.

В удостоверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени от съответните органи, подписаха тази спогодба и поставиха своите печати.

Изготвена в Брюксел на 25 октомври 1988 г. в два екземпляра на български, френски и холандски език, като трите текста са еднакво валидни.

За Народна република България: За Кралство Белгия:
Петър Младенов Лео Тиндеман